

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

12 sierpnia

№ 70.

Rok 1927.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

- Poz.: 614**—z dnia 29 lipca 1927 r. o karach za handel kobietami i dziećmi oraz za inne popieranie nierządu 939
- 615**—z dnia 29 lipca 1927 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 stycznia 1927 r. o utworzeniu Głównej i Wojewódzkich Rad naprawy ustroju rolnego. 943

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 616**—Reform Rolnych z dnia 27 czerwca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa o postępowaniu przy ustalaniu wniosków co do wysokości wynagrodzenia za przymusowo wykupywane majątki 943
- 617**—Reform Rolnych z dnia 11 lipca 1927 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa w sprawie szacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej 945
- 618**—Skarbu z dnia 21 lipca 1927 r. w sprawie uznania nasienia rośliny tytoniowej za surowiec tytoniowy 954
- 619**—Komunikacji z dnia 28 lipca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 stycznia 1927 r. o wprowadzeniu bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich, czeskosłowackich i austriackich z jednej, a stacjami kolei bułgarskich z drugiej strony 954
- 620**—Spraw Wewnętrznych z dnia 30 lipca 1927 r. o utworzeniu gminy wiejskiej Worochta w powiecie nadwórniańskim, województwie stanisławowskim 954

614.

Rozdział I.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 lipca 1927 r.

o karach za handel kobietami i dziećmi oraz za inne popieranie nierządu.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., wprowadza się następujące postanowienia:

§ 1. Kto inną osobę skłonił do oddawania się zawodowemu nierządowi lub też na drogę zawodowego nierządu sprowadził, będzie karany za występki ścisłym aresztem do roku.

Jeśli sprawca dopuścił się czynu z chęci zysku, będzie karany za zbrodnię więzieniem od roku do lat pięciu.

§ 2. Czyny przestępne, oznaczone w § 1 ust. 1, stanowią zbrodnię karane ciężkim więzieniem od lat pięciu do lat dziesięciu:

- 1) jeśli osoba poszkodowana nie ma lat 21;
- 2) jeśli jest małżonkiem lub dzieckiem sprawcy albo jego krewnym bocznym drugiego stopnia;
- 3) jeśli była sprawcy powierzona do opieki, wychowania lub nauki;
- 4) jeśli pozostawała do sprawcy w stosunku zależności lub pod jego dozorem;
- 5) jeśli sprawca trudni się przestępną czynnością zawodowo;
- 6) jeśli sprawca użył gwałtu, groźby, podstępów lub korzystał z nieświadomości osoby poszkodowanej lub jej przymusowego położenia;
- 7) jeśli sprawca dopuścił się czynu przestępnego w nadużyciu swego stanowiska lub zawodu.

§ 3. Kto czynu, oznaczonego w § 1, dopuścił się w związku ze skłonieniem danej osoby do wyjazdu za granice Państwa lub w związku z wywiezieniem jej za granice Państwa, będzie karany za występki ścisłym aresztem do lat trzech.

Jeśli sprawca dopuścił się przestępstwa z chęci zysku, będzie karany za zbrodnię ciężkim więzieniem od lat pięciu do lat dziesięciu.

Jeśli sprawca dopuścił się przestępstwa wśród okoliczności, przewidzianych w § 2, będzie karany za zbrodnię ciężkim więzieniem od lat pięciu do lat piętnastu.

Osoby, skazane za czyn przewidziany w niniejszym paragrafie, mogą być wydalone z miejsca dotychczasowego pobytu, a jeśli są obcymi obywatelami — z granic Państwa (§ 25 u. k.).

§ 4. Kto inną osobę, trudniącą się zawodowym nierządem, powstrzymuje wbrew jej woli od poniesienia jej zawodu, będzie karany za występki ścisłym aresztem do roku.

Jeśli sprawca dopuścił się czynu z chęci zysku, będzie karany za zbrodnię więzieniem od roku do lat pięciu.

Czyn przestępny, oznaczony w ustępie pierwszym, stanowi zbrodnię karaną ciężkim więzieniem od lat pięciu do lat dziesięciu, jeśli dopuszczono się go wśród okoliczności, przewidzianych w § 2.

§ 5. Kto zawodowo werbuje osoby płci żeńskiej do oddawania się w domach rozpusty zawodowemu nierządowi, będzie karany za zbrodnię więzieniem od sześciu miesięcy do roku, a w razie okoliczności obciążających — więzieniem od roku do lat pięciu.

Ustęp ostatni § 3 stosuje się.

§ 6. Kto skłonił do wyjazdu poza granice Państwa lub wywiózł poza granice Państwa inną osobę w tym celu, aby poza granicami Państwa oddawała się zawodowemu nierządowi, będzie karany za występki ścisłym aresztem do roku.

Jeśli sprawca dopuścił się czynu z chęci zysku, będzie karany za zbrodnię więzieniem od roku do lat pięciu.

Czyn przestępny, oznaczony w ustępie pierwszym, stanowi zbrodnię karaną ciężkim więzieniem od lat pięciu do lat dziesięciu, jeśli dopuszczono się go wśród okoliczności, przewidzianych w § 2.

Ustęp ostatni § 3 stosuje się.

§ 7. W razie zasądzenia za czyny przestępne, przewidziane w §§ 1 — 5 oraz w § 132 IV u. k., można obok kary pozbawienia wolności orzec karę

dotychczasową grzywnę od stu pięćdziesięciu złotych do pięćdziesięciu tysięcy złotych.

Nadto osoby, skazane za jedną ze zbrodni przewidzianych w niniejszej ustawie na karę pozbawienia wolności dłuższą, niż sześć miesięcy, mogą być oddane pod dozór policyjny na zasadach ustawy z 10 maja 1873 r. (Dz. u. p. austr. № 108).

Rozdział II.

Art. 2. W kodeksie karnym z 1871 r. wprowadza się po § 181 k. k., a przed § 181 a k. k., który otrzymuje oznaczenie § 181 g, nowe §§ 181 a, 181 b, 181 c, 181 d, 181 e i 181 f o następującym brzmieniu:

„a) § 181 a.

Kto inną osobę skłonił do oddawania się zawodowemu nierządowi lub też na drogę zawodowego nierządu sprowadził, ulegnie karze więzienia do roku.

Jeżeli sprawca dopuścił się czynu z chęci zysku, ulegnie karze więzienia nie poniżej roku; jednocześnie można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych, utratę obywatelskich praw honorowych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. W razie okoliczności łagodzących, można karę więzienia zmniejszyć do dwóch miesięcy.

Usiłowanie jest karalne.

b) § 181 b.

Czyny przestępne, przewidziane w § 181 a, karane będą ciężkim więzieniem od pięciu lat do lat dziesięciu:

- 1) jeśli osoba poszkodowana nie ma lat 21;
- 2) jeśli jest małżonkiem lub dzieckiem sprawcy albo też jego krewnym bocznym drugiego stopnia;
- 3) jeśli była sprawcy powierzona do opieki, wychowania lub nauki;
- 4) jeśli pozostawała do sprawcy w stosunku zależności lub pod jego dozorem;
- 5) jeśli sprawca trudni się przestępną czynnością zawodowo;
- 6) jeśli sprawca użył gwałtu, groźby, podstępnych podejść lub korzystał z nieświadomości osoby poszkodowanej lub z jej przymusowego położenia;
- 7) jeśli sprawca dopuścił się czynu przestępnego w nadużyciu swego stanowiska lub zawodu.

Obok kary ciężkiego więzienia należy orzec utratę obywatelskich praw honorowych; można także orzec jednocześnie grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego.

W razie okoliczności łagodzących, stosuje się karę więzienia nie poniżej sześciu miesięcy, obok którego można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego.

c) § 181 c.

Kto czynu oznaczonego w § 181 a dopuścił się w związku ze skłonieniem danej osoby do wyjazdu za granice Państwa lub w związku z wywiezieniem jej za granice Państwa, ulegnie karze więzienia do lat trzech.

Usiłowanie jest karalne.

Jeśli sprawca działał z chęci zysku, ulegnie karze ciężkiego więzienia od pięciu lat do lat dziesięciu. Obok kary ciężkiego więzienia należy orzec

ustratę obywatelskich praw honorowych; można orzec jednocześnie grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. W razie okoliczności łagodzących, stosuje się karę więzienia nie poniżej sześciu miesięcy, obok którego można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego.

Jeśli czynu oznaczonego w niniejszym paragrafie dopuszczono się wśród okoliczności, przewidzianych w § 181 b, stosuje się karę ciężkiego więzienia nie poniżej lat pięciu. Obok kary ciężkiego więzienia należy orzec utratę obywatelskich praw honorowych; można orzec jednocześnie grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. W razie okoliczności łagodzących, stosuje się karę więzienia nie poniżej sześciu miesięcy, obok którego można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego.

d) § 181 d.

Kto inną osobę, trudniącą się zawodowym nierządem, powstrzymuje wbrew jej woli od poniesienia jej zawodu, ulegnie karze więzienia do roku.

Jeśli sprawca dopuścił się czynu z chęci zysku, ulegnie karze więzienia nie poniżej roku; jednocześnie można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych, utratę obywatelskich praw honorowych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. W razie okoliczności łagodzących, karę więzienia można zniżyć do jednego miesiąca.

Usiłowanie jest karalne.

Jeśli czynu dopuszczono się wśród okoliczności, przewidzianych w § 181 b, stosuje się karę ciężkiego więzienia od lat pięciu do lat dziesięciu. Obok kary ciężkiego więzienia należy orzec utratę obywatelskich praw honorowych; można także jednocześnie orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. W razie okoliczności łagodzących, stosuje się karę więzienia nie poniżej trzech miesięcy, obok którego można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego.

e) § 181 e.

Kto zawodowo werbuje osoby płci żeńskiej do oddawania się w domach rozpusty zawodowemu nierządowi, ulegnie karze więzienia nie poniżej sześciu miesięcy; jednocześnie można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych, utratę obywatelskich praw honorowych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego.

W razie okoliczności łagodzących, można karę więzienia zniżyć do jednego tygodnia.

Usiłowanie jest karalne.

f) § 181 f.

Kto skłonił do wyjazdu poza granice Państwa lub wywiózł poza granice Państwa inną osobę w tym celu, aby poza granicami Państwa oddawała się zawodowemu nierządowi, — ulegnie karze więzienia do roku.

Usiłowanie jest karalne.

Jeśli sprawca dopuścił się czynu z chęci zysku, ulegnie karze więzienia nie poniżej roku; jednocześnie można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do

pięćdziesięciu tysięcy złotych, utratę obywatelskich praw honorowych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. W razie okoliczności łagodzących, można karę więzienia zniżyć do jednego miesiąca.

Jeśli czynu oznaczonego w niniejszym paragrafie dopuszczono się wśród okoliczności, przewidzianych w § 181 b, stosuje się karę ciężkiego więzienia od lat pięciu do lat dziesięciu. Obok kary ciężkiego więzienia należy orzec utratę obywatelskich praw honorowych; można także orzec jednocześnie grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych, oraz dopuszczalność dozoru policyjnego. W razie okoliczności łagodzących, stosuje się karę więzienia nie poniżej trzech miesięcy, obok którego można orzec grzywnę od stu pięćdziesięciu do pięćdziesięciu tysięcy złotych oraz dopuszczalność dozoru policyjnego."

Rozdział III.

Art. 3. W kodeksie karnym z 1903 r. wprowadza się następujące zmiany:

a) Art. 524 otrzymuje brzmienie:

„Winny stręczenia do nierządu ulegnie karze zamknięcia w więzieniu.

Jeżeli zaś winny zajmował się stręczeniem małżonka, dziecka lub osoby, pozostającej pod jego władzą lub opieką, lub osób, z którymi obcowanie płciowe jest karane według art. 518—523 k. k., będzie karany

zamknięciem w więzieniu zastępującem dom poprawy.

Tej samej karze ulega winny zajmowania się stręczycielstwem, przewidzianem w części pierwszej artykułu niniejszego, w charakterze procederu."

b) Art. 526 otrzymuje następujące brzmienie:

„Winny:

1) skłonienia innej osoby do uprawiania zawodowego nierządu;

2) sprowadzenia innej osoby na drogę zawodowego nierządu

będzie karany zamknięciem w więzieniu.

Jeżeli winny popełnił określone przestępstwo z chęci zysku, będzie karany

zamknięciem w więzieniu zastępującem dom poprawy.

Jeśli zaś winny skłonił do uprawiania zawodowego nierządu lub też na drogę zawodowego nierządu sprowadził osobę nie mającą lat 21 lub osobę wymienioną w części drugiej art. 524, albo też dopuścił się tego przestępstwa zapomocą gwałtu na osobie, albo zapomocą groźby zabójstwa, bardzo ciężkiego lub ciężkiego uszkodzenia ciała osoby, której grożono, lub członka jej rodziny, albo zapomocą oszukania osoby, albo korzystając z jej położenia bezradnego lub z zależności od winowajcy, nadużycia swego stanowiska lub zawodu, będzie karany

zamknięciem w ciężkim więzieniu do lat dziesięciu.

Tej samej karze ulega winny trudnienia się przestępstwem, przewidzianem w części I niniejszego artykułu, w charakterze procederu.

Usiłowanie jest karalne."

c) Art. 526¹ otrzymuje następujące brzmienie:

„Winny popełnienia przestępstwa, przewidzianego w art. 526, w związku ze skłonieniem danej oso-

by do wyjazdu za granice Państwa lub w związku z wywiezieniem jej za granice Państwa, będzie karany zamknięciem w więzieniu zastępującem dom poprawy do lat trzech lub w więzieniu do lat dwóch.

Jeśli winny działał z chęci zysku, będzie karany zamknięciem w ciężkim więzieniu do lat dziesięciu.

Jeśli winowajca popełnił przestępstwo, przewidziane w części pierwszej, zapomocą sposobów wskazanych w części trzeciej artykułu poprzedniego lub względem osób tamże wymienionych, będzie karany

ciężkim więzieniem terminowem.

Tej samej karze ulega winny trudnienia się przestępstwem, przewidzianem w części pierwszej, w charakterze procederu.

Usiłowanie jest karalne."

d) Po artykule 526¹ wprowadza się artykuł 526² o następującem brzmieniu:

"Winny skłonięcia do wyjazdu poza granice Państwa lub wywiezienia poza granice Państwa innej osoby w tym celu, aby poza granicami Państwa oddawała się zawodowemu nierządowi, będzie karany zamknięciem w więzieniu.

Jeśli winny popełnił przestępstwo, przewidziane w części pierwszej, z chęci zysku, będzie karany zamknięciem w więzieniu zastępującem dom poprawy.

Jeśli winowajca popełnił przestępstwo, przewidziane w części pierwszej, zapomocą sposobów wskazanych w części trzeciej art. 526 lub względem osób tamże wymienionych, będzie karany

zamknięciem w ciężkim więzieniu do lat dziesięciu.

Tej samej karze ulega winny trudnienia się przestępstwem, przewidzianem w części 1, w charakterze procederu.

Usiłowanie jest karalne."

e) Część drugą art. 527 uchyla się.

f) Po artykule 527 wprowadza się art. 527¹ o następującem brzmieniu:

"Winny werbowania zawodowo celem osiągnięcia korzyści majątkowej osób płci żeńskiej gwoli uczynienia przez nie procederu z nierządu w domach rozpusty, będzie karany

zamknięciem w więzieniu zastępującem dom poprawy.

Usiłowanie jest karalne."

g) Część drugą art. 529 uchyla się.

h) Po artykule 529 wprowadza się art. 529¹ o następującem brzmieniu:

"Winny powstrzymania osoby, trudniącej się zawodowym nierządem, wbrew jej woli od poniechania jej zawodu, będzie karany zamknięciem w więzieniu.

Jeżeli winny popełnił przestępstwo, przewidziane w części pierwszej, z chęci zysku, będzie karany zamknięciem w więzieniu zastępującem dom poprawy.

Jeśli takie powstrzymanie nastąpiło zapomocą sposobów, wskazanych w części trzeciej art. 526 lub wobec osób tamże wymienionych, winowajca będzie karany

zamknięciem w ciężkim więzieniu do lat dziesięciu.

Tej samej karze ulega winny trudnienia się przestępstwem, przewidzianem w części pierwszej, w charakterze procederu.

Usiłowanie jest karalne."

i) Po artykule 529¹ wprowadza się art. 529² o następującem brzmieniu:

"W wypadkach przestępstw, przewidzianych w art. 524, 526—527¹ i 529¹, można obok kary pozbawienia wolności wymierzyć grzywnę od stu pięćdziesięciu złotych do pięćdziesięciu tysięcy złotych."

Rozdział IV.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze nie wyłącza zastosowania surowszych postanowień innych ustaw karnych.

Art. 5. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy postępowania karnego z 1873 r.:

1) można przy przestępstwach przewidzianych w art. 1 § 1 ust. 1, art. 1 § 3 ust. 1, art. 1 § 4 ust. 1, art. 1 § 6 ust. 1 wnieść odwołanie niezależnie od przepisu § 283 p. k.,

2) w wypadku przewidzianym w art. 1 § 3 ust. 3 ma zastosowanie ustęp 3 § 338 p. k. w brzmieniu ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 453).

Art. 6. Znosi się § 48 ustawy o wychodźstwie z dnia 9 czerwca 1897 r. (Dz. U. Rzeszy, str. 465), obowiązującej w województwach: poznańskim, pomorskim i w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze nie znosi żadnych postanowień ustaw karnych, o ile postanowienia te nie są wyraźnie przez niniejsze rozporządzenie uchylone.

W szczególności pozostaje w mocy § 132 IV i §§ 512—514 u. k. z 1852 r. oraz §§ 180—181 k. k. z 1871 r.

Art. 8. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem piętnastym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*